

COMMENTAAR**Veranderde dorpen**

Het hangt dus niet op de voorzieningen of de dorpen op het platteland in het Noorden leefbaar blijven. Het menselijk contact is veel belangrijker dan een kruidenier of kleuterschool op loopafstand. Als de voorzieningen maar goed bereikbaar zijn.

Die conclusie van een groot onderzoek in Noord-Groningen moet tenminste enkele beleidmakers en rapportenschrijvers hebben verrast. Hun zorgen over de krimp zijn dan wel niet voorbij, ze liggen misschien op andere terreinen dan tot nu toe vaak werd aangenomen.

De moderne dorping neemt voor lief dat hij wat vaker in de auto moet stappen. Als de voorzieningen maar bereikbaar zijn, hoeven ze niet onder handbereik te liggen. De rust en ruimte van het platteland vormen daarvoor voldoende compensatie, vinden ze blijkens dit onderzoek. Een onderzoek dat trouwens interessant genoeg is om uit te breiden naar andere gebieden in Noord-Nederland.

Natuurlijk vormen kleine dorpen niet voor iedereen meer de ideale woonplek. Het is alleen maar gezond dat jongeren de reuring van de stad of tenminste een groter dorp opzoeken. En het is logisch dat ouderen het gemak kiezen van een woonplek met minder tuin en meer mensen in de buurt. Daar is geen beleid tegen te maken.

Dat neemt niet weg dat er individuele tragedies zijn van ouderen die hun levenslange thuis moeten verruilen voor een stek waar de zorg nabij is. Dat zijn de verhalen die niet worden gevangen in een massaal onderzoek.

Maar zo'n onderzoek vangt wel trends. Zo blijkt zonneklaar hoe flexibel veel mensen zijn. Als de omstandigheden veranderen, passen ze zich aan. Als het kleine dorp minder geschikt wordt voor de mensen die het ooit bevolkten, trekken die weg. Voor hen in de plaats komen nieuwelingen, die ter plekke arts noch winkel nodig hebben, omdat ze gericht zijn op de stad waar ze meestal ook werken.

Bij dit soort beslissingen wachten mensen niet op beleid. Ze doen wat in hun kraam te pas komt. Terwijl intussen het beleid goedbedoeld wordt gebaseerd op een statisch beeld van een traditionele dorpsbevolking die er steeds minder woont. Dat is geen pleidooi om de boel maar de boel te laten. Daarvoor zijn de ontwikkelingen te ingrijpend. Maar dit onderzoek bevat wel een waarschuwing voor degenen die actieplannen voor de krimp aan het schrijven zijn: Blijf heel goed kijken naar de werkelijkheid, want die laat zich vaak niet vangen in prognoses en modellen.